

dikwijls de essentiele levensfuncties storen en soms met plotselingen dood eindigen. Vooral longen en hart kunnen ernstig bedreigd zijn.

Deze conclusies werden na bespreking goedgekeurd.

XXI. P. GUILLON (Parijs), *Over stricturen van de urethra.*

Hij concludeert, dat deze in het algemeen geen verhindering zijn. Slechts traumatische stricturen moeten geweigerd worden, als ze niet geopereerd en lang na de operatie onderzocht zijn, of uitgesteld om het resultaat der operatie af te wachten. Stricturen met bijkomende complicaties (urine-absces, urine-infiltratie, fistels enz.) kunnen als risques tarés beschouwd worden of uitgesteld tot na genezing der complicatie. Wat eenvoudig ontstoken stricturen betreft deze zijn geneesbaar, de prognose na elke rationeele behandeling is goed, zij moeten worden aangenomen.

Op voorstel van Dr. MAURIAC en Dr. WEL MANTOU moet een lijder aan strictuur worden uitgesteld of eerst onderzocht door een specialist.

Ten slotte kwam men terug op de quaestie van het meten der borstomtrek. Men kwam overeen bij in- en exspiratie de armen hangen te laten, ze op te laten heffen met aaneengesloten handen als men bij respiratierust meet.

De laatste zitting werd voor een gedeelte bijgewoond door den Eere- President, den Minister van Koophandel, die in een toespraak zijn belangstelling toonde en zijn leedwezen uitsprak over zijn afwezigheid bij de opening.

Het volgend congres zal in 1906 in Berlijn plaats vinden, gelijk met dat der actuarissen aan levensverzekering-maatschappijen, beide echter als een afzonderlijk geheel. Na de gebruikelijke plichtplegingen werd het congres gesloten, dat, naar wij wenschen goede vruchten zal dragen voor hen, die gaarne verzekerd willen zijn, doch het op de gewone voorwaarden niet kunnen worden.

Een soirée musicale et dramatique op den eersten dag, een banquet op Donderdag en een excursie naar Chantilly op Vrijdig waren de festiviteiten aan het goed geslaagd congres verbonden. In Chantilly bleek Prof. BROUARDEL, niet alleen een goed Voorzitter, maar ook een uitstekend gastheer te zijn.

Amsterdam, Mei 1903.

L. C. VAN DER MEULEN.

INGEZONDEN.

PUBLIEKE SLAAP- EN RUSTGELEGENHEDEN.

Gebrek aan slaap is niet altijd een symptoom maar ook dikwijls een oorzaak van zenuwziekte. Vooral in groote steden en op groote tentoonstellingen ontbreekt de gelegenheid om door rust de nadeelen van het drukke verkeersleven te herstellen. Volgens ROBERT SOMMER (*Krankenpflege*, 2de jaargang, 6de Heft, S. 528) is het daarom een eisch van psychische hygiëne om een publieke organisatie van de rust in het leven te roepen en hij beveelt daartoe inrichtingen aan, die op de manier van de bekende „Inodores” in rustige stads gedeelten evenals op tentoonstellingsterreinen verspreid kunnen worden aangelegd. Behalve garderobe, closet- en waschgelegenheid vindt

men daarin een zeker aantal vertrekjes, in elk waarvan zich een sofa of ligstoel, een tafeltje en een paar stoelen bevinden. Daarnaast kan een grooter vertrek voor meerdere ruststoelen met een tafel, waarop eenige indifferente lektuur, worden ingericht.

Op deze wijze behoeft men niet zijn toevlucht te nemen tot overvolle restauraties waar de gezochte rust meestal illusoir blijkt te zijn, maar kan tegen een matig tarief werkelijk rust, in de kleine vertrekjes mogelijk slaap vinden.

VAN EDEN.

BERICHTEN.

BUITENLAND.

PARIJS. — Opiumschuiven. In de geneeskundig-hygiënische sectie van het koloniaal congres te Parijs heeft BRUNET gewezen op de dreigende verhoudingen, die het opiumschuiven in Frankrijk aanneemt. Reeds sedert een 15 jaren was dit misbruik in het Zuiden in zwang bij de demi-mondaines, maar evenals het morphinisme kenmerkt zich de opiumzucht door proselietenjacht, en deze is hier zeer vruchtbaar geweest. Te Toulon en Marseille worden gezelschapsavonden besloten met opiumschuiven en theedrinken tot aan den morgen; ook de dames doen mede. De kooplieden in Oostersche voorwerpen hebben zich er op ingericht, om aan aanvragen om benodigdheden voor de nieuwe mode ten genoegen der geachte clientèle gevolg te kunnen geven (*Rev. Scientifique*).

— **Geen hallux.** DAWBARN heeft in den Januari-bundel der *Annals of Surgery* medegedeeld, dat in het Latijn het woord *hallux* niet bestaat, wel *hallex* (hallicis) en *allex*, dat o. a. bij PLAUTUS voorkomt. *La Semaine médicale* (27 Mei) weet daaraan toe te voegen, dat men in later, decadent Latijn (bij *Sextus Pompeius Festus*, 3de eeuw P. C.) ook *hallus* en *allus* (2de declinatie) vindt. Maar *hallux* is door de spraakmakende medici . . . uit den *hallus* gezogen.

— **Zuigelingen-polikliniek.** In den gemeenteraad is door PATENNE medegedeeld, dat, sedert 1897, 1438 kinderen in de zuigelingen-poliklinieken behandeld zijn en dat voor deze kleinen 177.708 Liter melk zijn afgegeven. Van deze fleschkinderen zijn slechts 8 pCt. gestorven, tegen 40 pCt. bij de Parijsche fleschkinderen in het algemeen (*Progrès médical*).

WEENEN. — Grove afdwaling. Te Weenen wordt een „vereeniging van Duitsche artsen in Oostenrijk” opgericht. Wie zulk een denkbeeld blijde mocht begroeten in de verwachting, dat over de kloven heren, die de Duitsche bevolking in Oostenrijk vaneen scheiden, althans de beoefenaars eener wetenschap elkander de hand zullen reiken om haar eendrachtig te bevorderen, bedriegt zich. De oproeping noemt als *hoofdzaak*: onderlinge steun der Duitsche artsen door elkander zieken, consulten, operaties, gevallen voor specialistische behandeling, voor badplaatsen of sanatoria en voor begeleiding